812/09

Den 2. februar 2009 blev i sag nr. 73.802:

xxxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familieforsikring hos Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i forbindelse med et indbrudstyveri.

Selskabet henviser til, at klageren ikke har dokumenteret sit krav.

Klagerens krav udgør 118.000 kr. Selskabet har udbetalt 68.614 kr.

Selskaber har i skrivelse af 7/7 2008 redegjort for sagens faktiske omstændigheder og selskabets indstilling således:

> "Klager anmeldte den 15. august 2007 telefonisk, at han havde været udsat for indbrud i sin lejlighed den 8. august 2007. Gerningsmanden/gerningsmændene var kommet ind i lejligheden ved at knuse en rude i terrassedøren.
>
> Ved en telefonsamtale den 17. august 2007 uddybede klager anmeldelsen og ved brev af samme dato anmodede selskabet klager om at indsende dokumentation for de stjålne genstande. Kopi vedlagt.
>
> Der blev ved indbruddet stjålet digitalkamera, pc, printer, videokamera, fladskærmstv samt guldsmykker. Kopi vedlagt.
>
> Alka Forsikrings skadekonsulent kontaktede klager for en besigtigelse samt en uddybning af anmeldelsen. Besigtigelse og samtale med klager fandt sted på dennes bopæl den 17. september 2007.

Indbruddet var anmeldt til politiet, som dog ikke havde været på gerningsstedet og ej heller havde modtaget kosterliste.

På baggrund af sagens omstændigheder bad selskabet politiet om at undersøge indbruddet. 14. januar 2008 meddelte politiet, at man havde henlagt sagen, idet videre efterforskning formentlig ikke ville føre til noget og Alka Forsikring genoptog sagen til realitetsbehandling og fremsendte ved brev af 4. marts 2008 erstatningsopgørelse til klagers advokat. Kopi vedlagt.

Klagers advokat meddelte ved brev af 3. april 2008, at erstatningsopgørelsen ikke kunne accepteres, hvilket brev selskabet besvarede ved brev af 10. april 2008. Kopier af korrespondancen vedlagt.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for forsikring.

Forsikringen er tegnet den 14. marts 2007 (og betalt efter første rykker den 2. maj 2007) og aktuelle indbrud sket den 8. august 2007.

Den sikrede har efter almindelige regler bevisbyrden for rigtigheden af det krav der gøres gældende mod selskabet og må med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 18.1 kunne dokumentere/sandsynliggøre at havde haft de stjålne genstande samt at disse er af en art og beskaffenhed som angivet.

For visse af genstandene har klager givet divergerende oplysninger til selskabet og politiet om købet, for andre genstande har klager vist manglede kendskab til selv simple oplysninger om genstanden og dens funktion ligesom en del af den fremlagte dokumentation ikke er entydig.

For så vidt angår det stjålne digitalkamera oplyste klager, at hans kammerat C. havde købt det for ham, klager var selv med ved købet men mente ikke han kunne købe kameraet, da han havde gæld. Klager havde fortsat kontakt med C., men kunne ikke oplyse dennes efternavn, adresse eller telefonnummer. Klager kunne ej heller oplyse nærmere specifikationer eller funktioner på kameraet og kunne ikke fremvise hverken brugervejledning, æske eller lignende. Selskabet har på baggrund af dette afvist at yde erstatning for kameraet, idet klager ikke findes at have sandsynliggjort sit krav.

For så vidt angår computeren oplyste klager, at der var tale om en model mærket DV9550. At dette ikke stemte med den fremlagte faktura havde klager ingen forklaring på. Klager kunne ikke nærmere beskrive computerens funktioner herunder angive hvor computernes powerknap var placeret. Klager oplyste, at han havde købt computeren fordi denne var rar af have. Den skulle bruges til internetadgang, hvilket der var i lejligheden, men han havde ikke fået lavet det. Han havde købt computeren mest for sjov. Klager var ikke i besiddelse af brugervejledning, emballage eller lignende og der var ingen kabler eller ledninger i lejligheden. Trods klagers sparsomme kendskab til computeren har selskabet erstattet denne med hvad en tilsvarende ny computer kan købes for (da den stjålne computer er udgået svarer erstatningen dog til prisen for en nyere model med bedre specifikationer).

For så vidt angår printeren kunne klager ej heller angive funktioner (f.eks. hvor papiret sættes i og printet kommer ud) eller specifikationer. Klager forklarede at grunden til han havde købt printeren var at det var meget rart at have den når han nu havde computeren, hvortil selskabets skadekonsulent bemærker, at computeren var købt i februar 2007 medens prin-

teren angiveligt var købt i august 2006. Selskabet har ikke ydet erstatning for printeren, da vi ikke finder klagers dokumentation fyldestgørende.

For så vidt angår videokameraet er det oplyst købt via Den Blå Avis i Malmø ligesom fladskærms-tv'et. Tv'et er oplyst købt sammen med en kammerat der hed M. (de kørte i M.'s bil til Malmø). På det af klager oplyste telefonnummer til M. blev truffet en M. som imidlertid ikke kendte noget til klager eller til en tur til Malmø.

Trods de noget besynderlige oplysninger om hvem der var til stede ved købet af disse effekter har selskabet erstattet både videokamera og tv med nyprisen. Da begge modeller er udgået af produktion/salg er der erstattet med nypris for en nyere og bedre model.

Den stjålne guldring var angiveligt klagers egen ring, som han gik med når han gik med sin halskæde. Klager oplyste, at ringen var firkantet med mønster i form af streger. På baggrund af oplysningerne på den fremlagte kvittering har guldsmeden oplyst, at der er tale om en helt glat vielses- eller forlovelsesring uden streger eller mønstre i størrelse 53. Ifølge samme guldsmed er størrelse 54 almindelig kvindestørrelse - almindelig mandestørrelse er størrelse 57.

På baggrund af klagers oplysninger om ringen i forhold til guldsmedens oplysninger finder selskabet ikke, at klager har dokumenteret sit krav fyldestgørende og der er ikke ydet erstatning for ringen.

De to guldkæder - henholdsvis en kongekæde og en ankerkæde - var begge købt under ferier i Tyrkiet. Kæderne var købt i samme forretning - den ene købt 29. september 2004 blev betalt i tyrkiske lire og den anden købt den 5. september 2005 betalt i danske kroner. Klager har ikke frem lagt kvitteringer for købene, men fremlagt certifikater for kæderne. På certifikatet fra 29. september 2004 er klagers navn imidlertid påført med en anden tusch og med en anden skrift i forhold til resten af oplysningerne.

Klager har fremlagt 3 fotos af sig selv hvor han bærer kæderne. De to fotos viser klart samme kæde, hvorimod det er svært at afgøre på det tredje foto, hvor det meste af kæden er skjult af klagers t-shirt. Fotos er derfor forelagt guldsmed til vurdering. Guldsmeden er af den opfattelse, at der er tale om samme kæde på alle 3 fotos og derudover skinnede kæden langt mere end en kongekæde normalt ville gøre endvidere var guldsmeden af den opfattelse at kæden rettelig kun var 50 cm.

Selskabet har på baggrund af ovennævnte forhold ydet en skønsmæssig erstatning for de to kæder.

Vedhænget som klager oplyste sad på kongekæden er ligeledes er købt i Tyrkiet og dokumenteret med certifikat fra Tyrkiet. Vedhænget er erstattet med selskabets genleveringspris. Vi finder fortsat ikke, at klager har dokumenteret sit krav fyldestgørende og henset til sagens øvrige oplysninger finder vi, at klager er behandlet yderst rimeligt og vi må fastholde vores stillingtagen til sagen som meddelt klager ved brev af 4. marts 2008.

Med henvisning til klagers advokats bemærkninger i brev af 3. april 2008 skal vi oplyse, at der i henhold til forsikringsbetingelsernes afsnit 7.1.4.1. tages udgangspunkt i genanskaffelsesprisen for tilsvarende nye genstande og ikke til en oprindelig købspris, jfr. selskabets brev af 10. april 2008.

Afslutningsvis skal det oplyses, at bevisbyrden for at indlede en strafferetlig forfølgelse er langt strengere end for en tilsvarende civilretlig sag og skal i den forbindelse også erindre om, at det i henhold til forsikringsbetingelsernes afsnit 18.1 samt almindelig regler påhviler forsikringstager, at bevise rigtigheden af det krav han rejser mod selskabet.

Selskabet er med henvisning til afsnit 18.1 berettiget til både at afvise erstatning og til at yde en skønsmæssig erstatning, såfremt forsikringstagers dokumentation ikke er fyldestgørende. Dette er ikke afhængigt af om der kan rejses tiltale for forsikringssvig."

Klageren har ved sin advokat i skrivelse af 16/4 2008 til nævnet anført:

"Som det fremgår anmeldte forsikringsselskabet min klient til politiet for forsøg på forsikringssvig. Der blev herefter foretaget en grundig efterforskning i sagen, som endte med, at K. Politi henlagde sagen.

Politiet har således i forlængelse af efterforskningen ikke fundet anledning til at rejse tiltale mod min klient og min klient har således ikke gjort sig skyldig i forsøg på forsikringssvig.

Såfremt man fra politiets side måtte være kommet frem til det samme resultat som min klients forsikringsselskab (at man kun kunne honorere omkring 2/3 af min klients anmeldte krav), finder jeg at politiet utvivlsomt havde rejst tiltale mod min klient.

Det gøres endvidere gældende, at politiets efterforskning og oplysninger i sagen mindst er på niveau med forsikringsselskabets."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**18. Dokumentation**
18.1.
For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som oplyst. Dette kan gøres ved, at man indsender originale kvitteringer/-regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse til ALKA.

I egen interesse bør man derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise karvet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte krav.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har opgjort erstatningen som sket.

Nævnet bemærker, at denne afgørelse ikke udelukker, at en nærmere bevisførelse under en retssag kan føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand